

دکتر فتحی شقافی، مردی که با اندیشه و قلم به مصاف صهیونیسم رفت

ابرمرد مقاومت

◀ وقتی «ابو ابراهیم» وارد میدان شد

ابو ابراهیم در سال ۱۹۶۸ از دبیرستان فارغ التحصیل شد. او علوم و ریاضیات را در دانشگاه بئرزیت خواند و به عنوان معلم در اورشلیم مشغول به کار شد. در سال ۱۹۷۴ در رشته پزشکی دانشگاه زاغزیگ مصر به تحصیل پرداخت. منابع می گویند که در دوران دانشجویی در دانشگاه زاغزیگ شروع به سازمان دهی چیزی کرد که بعدها به «جهاد اسلامی» تبدیل شد. او دو بار در مصر دستگیر شد؛ اولین بار در سال ۱۳۵۸، سالی که کتابی درباره انقلاب اسلامی ایران با عنوان «خمینی: راه حل اسلامی و جایگزین» به اتهام مخالفت با نظام و عضویت در گروه های اسلامی در مجله اسلامی «المختار» با نام عاریه نوشت.

وی در سال ۱۹۸۱ میلادی پس از ترور مرحوم انور سادات به ظن ارتباط با جریانی که این عملیات را انجام داده بود، مجدداً در مصر دستگیر و از مصر تبعید شد و به فلسطین اشغالی بازگشت و ابتدا به عنوان کارمند مشغول به کار شد. دکتر در بیمارستانی در قدس اشغالی کار می کرد، سپس یک درمانگاه خصوصی در غزه افتتاح کرده و جنبش جهاد اسلامی را راه اندازی کرد.

در اوایل مرداد ۱۳۶۷، مقامات اشغالگر، ابو ابراهیم را به لبنان تبعید کردند و سپس برای زندگی به دمشق نقل مکان کرد. شهید دکتر فتحی الشقافی در مصاحبه ای با (الاحد) که در ۷ فروردین ۱۳۶۸ و اندکی پس از تبعید از فلسطین اشغالی منتشر

شهید دکتر فتحی ابراهیم الشقافی (ابو ابراهیم) در سال ۱۹۵۱ در اردوگاه آوارگان رفح در فلسطین اشغالی به دنیا آمد و خانواده وی در سال ۱۹۴۸ از روستای زرنوقا در منطقه رمله به نوار غزه مهاجرت کرده بودند و آنجا زندگی می کردند. او در اردوگاه رفح از پیشینه اجتماعی ضعیفی برخوردار بود. پدرش تنهاپسر پدر بزرگش بود که امام جماعت مسجد روستای محل تولدش شده بود و به تربیت دینی او اهتمام می ورزید. پدرش اغلب به نماز اصرار می کرد و او هم با اشتیاق قرآن می خواند. در رابطه با شخصیت شهید فتحی شقافی، برخی چهره های محلی می گویند: فضای حاکم بر جهان عرب در دهه های ۵۰ و ۶۰ همه جوانان را تحت تأثیر فضای ناسیونالیستی و ناصری قرار داد؛ اما پس از شکست ۱۹۶۷ و سقوط تزه های سکولار و نمادهای آن ها، شوروشوق اسلام شروع شد و مسیر جدیدی معرفی شد که مشخصه آن تعهد به اسلام در اندیشه و رفتار در همه سطوح بود. شهید دکتر فتحی شقافی پیشگام و عنصر اثرگذار انقلابیگری و نواندیشی در فلسطین امروز محسوب می شود.